

PROBA DE CERTIFICACIÓN DE NIVEL AVANZADO C1

GALEGO

COMPRENSIÓN DE TEXTOS ORAIS

SOLUCIONARIO

SOLUCIONARIO

COMPRENSIÓN DE TEXTOS ORAIS

TAREFA 1 (..... / 7)

ENUNCIADO	Ex. 0	1	2	3	4	5	6	7
LETRA	A	C	D	B	F	G	E	J

TAREFA 2 (..... / 9)

Ex. 0	escritos, radiofónicos ou televisivos	Non escribir Espazo para a corrección
1	o seu carácter diferenciador	
2	lectores, usuarios e anunciantes	
3	Emisoras Municipais Galegas	
4	complementar a programación local	
5	emisoras municipais / radios públicas locais	
6	para a xente nova	
7	radio tradicional, novas tecnoloxías	
8	a etiqueta galega	
9	a parte técnica	

TAREFA 3 (..... / 9)

ENUNCIADO	Ex. 0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
LETRA	A	A	C	C	A	B	C	A	B	C

TRANSCRICIÓNS

TAREFA 1

Audio 0.

Hai unha liña esvaída entre a morte e a vida. Tamén hai un humor latente e, por veces, patente. É dicir, hai, está, (entre o drama e a comedia, entre a morte e a vida, entre o día e a noite, anda a cousa)...intentamos que estea o espírito de Cunqueiro, non.. O que pesa é que había unha tese de Gonsalo que a min encántame traballar con iso, que os criminosos, os ricos e os poderosos realmente viven no paraíso.

<http://www.crtvg.es/tvg/a-carta/zigzag-diario-4186589?t=4750>

Audio 1.

La Cubana está na Coruña coa súa última montaxe: *Adiós Arturo*. É unha comedia na que non faltan os ingredientes que caracterizan a compañía: a participación do público e as sorpresas. Desta volta, o funeral dun polifacético artista é a excusa *pra* falar do teatro que a xente realiza na súa vida cotiá e pasa inadvertido, especialmente en reunións sociais como vodas, bautizos, comuñóns e enterros. *Adiós Arturo* pódese ver estes días na Coruña, no Rosalía e a vindeira semana terán seis funcións máis en Vigo.

<http://www.crtvg.es/tvg/a-carta/zigzag-diario-4186589?t=1259>

Audio 2.

A novela é sobre todo (pois... e..).unha historia de xente que ten mala sorte na vida por ter nacido no lugar en que lles tocou nacer e no momento histórico no que lles tocou vivir... ou por rodearse tamén da xente coa que lles tocou compartir as súas vidas. Sen *duda*, é a localización do Red Lyon é indefinida de xeito moi consciente porque quería suxerir iso: que este lugar pode atoparse en *calquera* cidade.

<http://www.crtvg.es/tvg/a-carta/zigzag-diario-4198387?t=593>

Audio 3.

-*Aplicación instantánea*. É unha aposta que levo facendo anos pola poesía orientada-enfocada- cara a un público xuvenil e bebe un pouco dos perfís das redes sociais. É como un libro onde hai distintos avatares ou personalidades poéticas *i* cada unha delas reflicte unha personalidade diferente. Á mocidade encántalle a poesía. Porque a poesía non está só nos libros; está nas rúas; está na música; está nunha pintada nunha parede; está nas bocas de metro; está nos anuncios publicitarios...

<http://www.crtvg.es/tvg/a-carta/zigzag-diario-4192413?t=52>

Audio 4.

Déixate de ódegas, publicado pola editorial Aida. 20 contos que retratan da vida dunha aldea dos Ancares nos anos sesenta. Esa aldea chamábase Souto e é un lugar onde naceu e pasou a súa infancia o propio autor. O libro é un retrato vivido dunha Galicia que xa esmoreceu desde a perspectiva dun neno que descobre o mundo por primeira vez.

-Souto practicamente xa desapareceu da paisaxe pero queda na memoria e a miña memoria é a que está aí no libro, non?

<http://www.crtvg.es/tvg/a-carta/zigzag-diario-4196149?t=70>

Audio 5.

En *Kusuma* o compostelán Héctor Cajaraville quere mostrar a historia de emigración e de superación dunha faisana que foxe dunha illa devastada polas plantacións de aceite de palma. O valor da superación, de facer fronte aos retos que se che van presentando na vida, os desafíos... E despois tamén ten outra mensaxe, que é que os prexuízos nunca funcionan. Digamos que facer unha idea previa de como son (...) as cousas sempre é inxusto e nunca responde á realidade.

<http://www.crtvg.es/informativos/emma-pedreira-carlos-negro-e-hector-cajara>

Audio 6.

Óliver Laxe arma unha historia mínima na que a relación entre Amador e Benedicta é a canle para falar de Galicia, do xeito de ser, da relación coa natureza, da importancia do lume ou da morte social. *O que arde*, filma na busca da esencia dos Ancares coa *maxestuosidade* dos seus montes e os detalles nas rutinas das súas xentes. Hipnótica e transcendente. O filme máis íntimo e maduro, crea imaxes icónicas para o cinema galego: a nai árbore protexida da choiva, os lumes que arrasan sentimentos, a vaca que nos transporta ao infinito.

<http://www.crtvg.es/tvg/a-carta/zigzag-diario-4196149?t=1179>

Audio 7.

Hoxe imos coñecer *Finisterre*, o último ultramarinos que é un espectáculo que xunta teatro de actor, de actriz e teatro de obxectos e que Producións Teatrais Alakrán estrea este xoves no Teatro Principal en Santiago. É un espectáculo que forma parte do Festival Internacional Galicreques. Cóntasenos a historia de Berto e de Mónica que son dous veciños que presentades como caras dunha mesma moeda: Berto vive na Costa da Morte, herdou un ultramarinos e... e que está a piques de pechar, e Mónica volve a vivir na Costa da Morte despois duns anos, non?

http://www.crtvg.es/podcast_rg/0015/0015_20191015103000.mp3

TAREFA 2

Hoxe trataremos o tema do uso do galego nos medios de comunicación locais, de aparición periódica e distribución gratuíta. Estes medios de prensa escrita, radiofónica ou televisiva teñen na proximidade, na gratuidade, na especialización e no uso normalizado do galego o seu carácter diferenciador.

Coa aparición e a divulgación das novas tecnoloxías e a Internet, estes medios locais adquiriron tamén unha nova dimensión que utilizaron para espallar o latexar da vida social, económica, política, institucional, industrial, artística ou deportiva das vilas e das cidades galegas de xeito global e, nalgúns casos, en múltiples plataformas de comunicación.

A creación dun tecido de empresas ou entidades espaxadas pola xeografía galega dedicadas á comunicación de ámbito local en lingua galega e a boa acollida destas iniciativas polos lectores, usuarios e anunciantes, fai que se promova o uso normal do galego en amplos e diversos sectores da nosa sociedade. Vexamos a reportaxe.

Radiofusión é un proxecto da Asociación de Emisoras Municipais galegas, unha entidade que agrupa aos 30 concellos con emisoras municipais, e que desde o ano 2005 empezamos a traballar nunha programación conxunta, unha programación con ámbito galego que pretende ser unha complementariedade á programación local que cada unha das emisoras municipais desenvolve na súa localidade. Por suposto, a programación local é o cerne das emisoras municipais, das radios públicas locais. Parte da nosa programación está especificamente dirixida a eses sectores *xóvenes* da poboación. Na actualidade estamos a emitir un magazine vespertino, entre as 6 e as 8 da tarde que lle chamamos o Viraventos que ten como público destinatario principal a xente nova. Pois a través da temática que tratamos nese *espacio* magazine pois os cómics, as novas tecnoloxías, o cine, televisión tamén. Todo un rosario de temas que cremos que ocupan un lugar predominante na xuventude e tamén a través da implicación das novas tecnoloxías. Nós queremos ser un referente no que se refire á fusión entre radio tradicional e novas tecnoloxías. Puxemos en marcha, a través da rede social *Twitter* dúas iniciativas hai poucos meses que consideramos que foron un éxito. *Promovimos* unha iniciativa en *Twitter* para citar nos comentarios de *Twitter* a etiqueta galega, como unha maneira de difundir a mesma existencia da lingua galega.

Coas novas tecnoloxías estamos *volcados* totalmente. Nós entendemos que nun futuro que xa está aí, lamentablemente aínda non está en canto ao que é a parte técnica posto que, como todos sabemos, as liñas de Internet e as liñas de comunicación, que é a grande *autopista* que se chamaba de información e que para nós segue sendo un rueiro ou case unha congostra. Pero en definitiva está aí e *vai a funcionar*, eu penso que é o futuro inmediato da comunicación. E de feito cambiou tamén substancialmente a propia globalización na comunicación a través de Internet. Apostamos directamente por Internet. Usamos Internet para a nosa promoción habitual, usámola tamén para que aquelas *personas*, poidan ver o que consideren e queiran ver á hora que o queiran ver, no que nós chamamos modestamente televisión á carta. Incluso *tivemos feito* algunhas experiencias de facelo ao revés, usar o propio Internet para retransmisións en directo que sacabamos por Internet e tamén por televisión analóxica. *Bueno*, pois é unha proba de que se podía facer incluso directos en televisións locais sen necesidades dos grandes medios ou as grandes necesidades que teñen as grandes televisións para os directos.

TAREFA 3

O ritual con que se fan todas as operacións *comenza* coa preparación da caldeira. Os *sarmentos* das vides serven para poñer no fondo, evitando que se mesturen coa auga. A auga é a que, ao quencer, fará vapor e arrastrará substancias do bagaño.

O bagaño son o restos dos *ácidos*¹ despois de facer a prensada e sacar o mosto. Nel quedan as pelar das uvas, a graíña e a madeira do *raspón*². Aínda queda unha importante cantidade de alcol, que se intentará quitar por medio da destilación. Amais, tamén ten outras substancias, que destilarán o mesmo que o alcohol, e que son quen dan boa ou mala calidade á augardente. Non todos os bagaños fan a mesma augardente, e así hainos de moita sona e outros non tan bos.

O lume é outro compoñente de grande influencia na operación de destilación do bagaño. Non pode ser nin moi forte nin tampouco moi apagada, porque o líquido que se produce ten que ter un fluxo constante. A calor é quen fará vaporizar a auga que arrastrará as esencias do bagaño. Cando xa comeza a estar quente o caldeiro hai que tapalo e selalo ben, para que non teña perdas e os vapores non fuxan. O vapor volverase a licuar ao pasar polo serpentín, *enfriado* por auga.

O augardenteiro agora só ten que agardar a que se faga con vagar e moi amodiño, temperará de cando en vez o lume, e así irán pasando as horas. En moitas delas terá compañía, pois non colleu este traballo de balde a sona de *parrandeiro* e *falcatruán*.

O augardenteiro comproba se sae máis ou menos forte, para deixarlle o grao xusto. Nunha potada, sempre é moito máis brava a primeira que a última. Este licor é a base doutras bebidas máis elaboradas, como son a augardente de herbas, a guinda e o licor café, cada unha delas feita en diferentes comarcas e a forma de preparación tamén ten variantes.

Calcúlase que existen *unhos* dous mil trescentos alambiques, que circulan polo país uns catro meses. Hai, ademais, unha serie de instalacións fixas que producen augardentes rectificadas e controladas. Calcúlase que pasa dos seis millóns de litros a cantidade de augardente que se produce nun ano de colleita normal. Outra cantidade importante é a producida polas uvas traídas de fóra, sendo de moita peor calidade e que en moitos casos é vendida como se fose augardente galega.

Ao remate, o augardenteiro descarga a pota do bagaño, para dar *comenzo* a outra nova, para que, sen parar, a pota estea traballando día e noite. É coñecida a adaptabilidade dos viños de grao baixo e acedo elevado para producir augardentes de calidade moi superiores a aquelas que non posúen estas dúas características. Galicia ten sona xustificada de posuír boas augardentes de bagaño, e é o aproveitamento desta sona o que debe servir de guía para un mellor aproveitamento comercial e máis racional proceso de industrialización.

Fonte: <https://www.youtube.com/watch?v=zOLwW8CCTOw>

---

1 Acios.

2 Cangallo, raspallo.